

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΣ ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Την 7η Ιανουαρίου η Ορθόδοξος Εκκλησία καλεί τα τέκνα της εις Σύναξιν δια να τιμήσουν δεόντως την μεγίστην ιεράν μορφήν «Του μείζονος εν γεννητοίς γυναικών κατά τους λόγους του Κυρίου. «Του μεσίτου Νόμου και Χάριτος» και του «Παρθενέν απαυγάσματος» κατά τους λόγους του υμνωδού της εκκλησίας του Βαπτιστού και Πρόδρομου ως είναι ήδη γνωστός εις όλας τας γενειάς των Χριστιανών, ως προετοιμάσας την οδόν του Κυρίου.

Η εορτή αυτή του Αγίου Ιωάννου, του Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού καθωρίσθη να εορτάζεται από τον Ε΄ μ.Χ. αιώνας. Και ο λόγος είναι διότι κατά την προτεραίαν ότε εορτάζεται το θείον γεγονός της βαπτίσεως του Κυρίου είναι το πρόσωπον το οποίον παίζει αμεσώτατον ρόλον εις το θείο τούτο γεγονός. Σχεδόν έκαστον μήνα τιμά τούτον η εκκλησία, στέ μεν την Σύλληψιν Του, στέ δε το Γενέσιόν του, την αποτομήν της Τιμίας κεφαλής Του, τας ευρέσεις ταύτης, ως και γεγονότα εγκαινίων ναών προς τιμήν του αναγεθέντων, αλλά και καθ' εκάστην Τρίτην. Διότι κατά την τρίτην ημέραν, οσάκις δεν συμπίπτει εορτή επισήμου αγίου ή προεόρτια ή μεθεόρτια Δεσποτικής ή

Ανδρέας Σοφοκλέους

Θεομητορικής εορτής τα ψαλλόμενα εκ της Παρακλητικής τροπάρια, εις τον Τίμιον Πρόδρομον και Βαπτιστήν αναφέρονται.

Κατά τας ημέρας της εορτής του κατά τους ψαλλομένους υπερόχους εκκλησιαστικούς ύμνους, η Εκκλησία γεραίρει θαυμασίως τούτον, εξαιτείται την μεσιτείαν του προς τον βασιλέα της δόξης και ιδιαιτέρως παρακαλεί τούτον όπως δια των πρεσβειών Του προς θρόνον της θεότητος, της Τρισηλίου ως αγνόν και Παρθένον και «Τρυγόνα φιλήρημον» και «Παρθενίας απαύγασμα όπως μεσιτεύει εκ των παθών της ατιμίας λυτρώσασθαι ημάς.

Ως ένα είδος μνημοσύνου και τιμής προς το πρόσωπόν Του, μερικές άκόμη σκέψεις περί αγνότητος και παρθενίας εκφράσωμεν και καταλλήλους προς τους νέους συμβολάς περί των θαυμάτων τούτων ας διατυπώσωμεν.

Οι αρχαίοι πρόγονοί μας, παρά το ότι ε γνώριζον ότι η θρησκεία την οποίαν επίστευον δεν ήτο η τελεία, εν αναμονή μέχρις ότου γνωρίσουν τον άγνωστον δι' αυτούς Θεόν, εντούτοις είχαν εκτιμήσει και θεοποιήσει την αγνότητα και εν τω προσώπω της θεάς Αθηνάς της προστάτιδος της

πόλεως των Αθηνών, ελάτρευον αυτήν την αρετήν και εξετίμων.

Οι Εβραίοι, οι κατέχοντες τον τελειότερον μέχρι τότε νόμον, τον Μωσαϊκόν εις δυσθεώρητα ύψη είχαν την αρετήν της αγνότητος. Προτού ακόμη ο Μωϋσής λάβει παρά του Θεού τον νόμον αυτόν είχαν αναδείξει ένα πρόσωπον μοναδικόν της ηθικής και σωφροσύνης τον Πάγκαλον Ιωσήφ, ο οποίος εις τα δελεάσματα και τας αισχράς προτάσεις της κυρίας του, της συζύγου του Πετεφρή, έχων υπ' όψει του ότι τα πάντα βλέπει το «Παντέφορον όμμα» του Θεού απήντησε: «Πώς ποιήσω το ρήμα τούτο και αμαρτήσομαι ενώπιον του Κυρίου; γνωρίζων φυσικά και τας συνεπειάς τας οποίας θα του επέφερον η άρνησίς του αυτή. Και έγινε το παράδειγμα του τρανόν υπόδειγμα δι' έκαστον νέον κάθε εποχής και όλων των μελλοντικών γενεών έως της συντελείας των αιώνων. Και ο Κύριος «ο ετάζων νεφρούς εν τω καταλλήλω καιρώ τον εβράβευσεν ως βασιλέα της Αιγύπτου κατά τον Ύμνωδόν της Μεγάλης Δευτέρας «αντιδοξάζετο παρά του βλέποντος τας των ανθρώπων καρδίας και νέμοντος στέφος άφθαρτον». Εν τη Παλαιά Διαθήκη οιαδήποτε γυναίκα συνελαμβάνετο μοιχευομένη ή παραβαίνουσα τας διατάξεις του ηθικού νόμου ελιθοβολείτο δημοσίως.

Ο Κύριος όταν εσαρκώθη δια την του κόσμου σωτηρίαν, αγνός διήλθε τον βίον «άγευστος αμαρτίας» και έθεσεν ως την βάση της αγιότητος και του τρόπου να ευαρεστήσει τις προς Αυτόν την αρετήν της αγνότητος και σωφροσύνη ως Πανάγιος και Παντοδύναμος που είναι Αυτός αρέσκεται να επαναπαύεται μόνον εις αγίους και αγίους εννοεί τους αγνούς και τους καθαρούς ακόμη και εις τας σκέψεις από ηθικόν μολυσμόν πολύ δε περισσότερο και από κάθε αισχράν πράξιν ενεργουμένην τη συνεργεία του διαβόλου και γενικώτερα ηθικούς τους οπαδούς του από κάθε αμαρτίαν.

Εσαρκώθη εκ των πανασιάλων σπλάγχνων της Παρθένου Μαρίας της Κυρίας και Υπεραγίας Θεοτόκου και άνθρωποι της αγνότητος ήσαν και οι αποτελέσαντες τον στενόν κύκλον των μαθητών και αποστόλων Του.

Επί του Σταυρού ευρισκόμενος και πάσχων δια της του κόσμου σωτηρίαν και ανάπλασιν την Παναγίαν Μητέρα Του, ως Παρθένος, προς τον Παρθένον μαθητήν Του, τον Ιωάννην Θεολόγον εμπιστεύεται.

Οι θείοι απόστολοι του και ειδικώτατα ο Παύλος εις την διδασκαλίαν του και τας επιστολάς των περί της αγνότητος ομιλούν και το ανθρώπινον σώμα ως ναόν του Θεού το αποκαλούν

- όπως και είναι -και δεν έχει κανένα δικαίωμα ο Χριστιανός να το μολύνει με το αμάρτημα της πορνείας ή με οιαδήποτε άλλη παράβαση των εντολών του Θεού περί αγνότητας.

Οι πνευματικοί πατέρες της ορθόδοξου Εκκλησίας την αγνότητα συνιστούν εις τους νέους και τους τονίζουν ότι ιδιαίτερα αυτήν ζητά από αυτούς ο Κύριος δια την ηλικίαν των.

Και αυτή θα είναι η βάση δια την πρόοδον δια την άνοδόν των εις τας βαθμίδας των αρετών δια να ειδούν πρόσωπον Θεού, δια να επιτύχουν εις την μετέπειτα ζωήν των.

Η πραγματική ιατρική επιστήμη την αγνότητα και εγκράτεια συνιστά εις το υπόβαθρον δια μακροζωϊαν και εις την βάση δια σταθεράν μέχρι βαθέος γήρατος υγίειαν, ως δίδουσιν ώθησιν και ενδιαφέρον εις τον νέον δια πάσαν πνευματικήν και χειρωνακτικήν εργασίαν, ενδιαφέρον δια μελέτην, διαύγειαν πνεύματος, μνήμην και ετοιμότητα και έφεσιν προς παν υψηλόν ιδανικόν και ενέργειαν προς παν πνευματικόν και υψηλόν ιδανικόν.

Αγαπητοί νέοι! Σας ομιλεί με πόνον ψυχής και με ειλικρινή αγάπην προς την νεότητα σας ένας ο οποίος ζη ακόμη τον παλμόν της ηλικίας σας και έχει ιδεί όμως πολλά και φιλοσοφών κατά τας διαφόρους περιστα-

σεις έχει ωφεληθεί πολύ και έχει αποκτήσει πολλές γνώσεις περί τούτων και βλέπει τας συνεπείας του παραστρατήματος και των ηθικών ολισθημάτων. Μείνατε πάντοτε νέοι. «Τη κακία νηπιάζετε. Μη μολύνετε ποτέ την ψυχήν και το σώμα σας με οιαδήποτε μολυσμόν. Ούτε την σκέψιν σας. Ουδείς ο οποίος ηκολούθησε τον δρόμο αυτόν το εμετάνοιωσε. Τουναντίον άλλοι οι οποίοι ηκολούθησαν την ευρείαν οδόν κατέληξαν εις «Πέταυρον Άδου» και έφθειραν την υγείαν των. Τα άσυλα του πόνου η δυστυχία, οι υποφέροντες απόγονοι, τα νεκροταφεία, και οι πλάκες των τάφων τους κρύβουν κάτωθι των νεανικά σώματα μαρτυρούν του λόγου το αληθές.

Και εάν κανείς παρεσύρθη και ήμαρτεν, ή όσοι καθ' οιαδήποτε τρόπον έπεσαν θύματα των σαρκικών αμαρτημάτων, υπάρχει ανοικτός ο δρόμος δια επιστροφήν. Κάτω από το πετραχήλι του πνευματικού ο Κύριος, ο βιών προς επανόρθωσιν ιατρός των ψυχών και σωμάτων, είναι ο μόνος ικανός να παράσχει τελείαν άφεσιν αμαρτιών, φθάνει και ημείς να επιδειξομεν βίον προς επανόρθωσιν: Μας το φωνάζει και ο θεϊός Πρόδρομος όταν μας τον δεικνύει και επαναλαμβάνει επί εορτή Του. «Ίδε ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτία του κόσμου».